

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Replica Ioan. Eckii Adversvs Scripta secunda Buceri
apostatæ super actis Ratisponæ**

Eck, Johannes

Ingolstadii, 1543

VD16 E 416

Eckivs victor Parrhisiana sententia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30106

Scelus
Zuinglij,
bubeticus.

iam in loco disputationis Baden, misit literas ad Oratores Heluetiorum, & me accusauit, quod diffamarem totam gentem Helueticam crimine pessimo. Huius euangelice, sperabat enim futurum, ut capitis subire periculum, aut tolleretur ad minus disputatione, aut saltem ut Oratores essent mihi infensi, & nullum fauorem mihi impartirent. At viri prudentissimi facile intelligebant Zuinglium illa pro malignitate sua ex inuidia contra me finxisse: nam si huius culpe reus fuisset, non tam libere me obtulisset disputaturum in loco extero, ubi ferme nemo mihi erat a facie notus per tanti itineris discrimen. Et

Zuinglius
diffidens
Heluetijs.

ego Austriacus committebam me eorum fidei & simplici saluo conductui, Zuinglius vero natus Heluetius nolebat se eorum fidei committere, nec saluum conductum acceptare cum fortissimis clausulis, quod fuisset sufficiens pro principe. Sed maliciose illa attulit: quid enim ad causam fidei, siue quis Austriacus esset, siue Heluetius, siue Iudaeus, siue Graecus? Sic Luther in medio disputationis Lipsicae renuit iudicium eorum, quod vel a principe, vel Academia deligeretur. Elegit tamen Vniuersitatem Parrhisiensem, quae eius errores damnauit, ut victor fuerim. At iudicium illud calumniatur, sicut Donatista.

Rom. 10

ECTIVS
uictor Par
rhisina
sententia.

Hoc est, quod assumpsi, haereticos detrectare disputatione, & iudicium, sicut & Constantiensem, haeretici fecerunt, & Vitemensem. Rotenacker, & plures in Heluetijs Baden. Si autem disputauerint, breuibus id faciunt, remittentes se ad calamum, velut Luther Lipsiae recusabat amplius ascendere cathedram disputatoriam, me tamen disputationem in cathedra continuante. Ita ergo per dei gratiam fregi illorum animos, ut nec audeant disputationem inire, sed solum amicum colloquium petunt, ut Augustae, Vuormaciae, & Ratisponae.

Quo dis
putant he
retici.

Fol. 108

Et cum tam multa suggillauerit Bucer in Apologia optime dicta, cur nihil respondit ad meam oblationem, quam iam in fronte libri repetit, ut non possint non videre, si ad huc Luderanis placeret cum Eekio disputare.

Et

Et ut mores hæreticorum finiam: si scriptis in arenam descendant, & à catholicis autoritate & ratione vrgentur, & aduersarium sustinere nõ possunt, mox deserta causa ad conuitia sese recipiunt, & ad conuitorum acervos, ad cauillos scurriles, & conficta crimina, vt stultos laicos suos ad cachinnos prouocent, & catholicos absterreant, ne deinceps contra eos scribant. At me non impedit risus Lutheristarum, quin oro deum vt à pseudomonachis seducti à deo illuminentur, ne comminatio Christi veniat super eos: Vt Lucae 9 vobis, qui ridetis nunc, quia lugebitis & flebitis. Nec fictis ac ementitis criminibus absterrebitis me ab incepto: quoniam satur sum mendacijs vestris, occallui ad calumnias vestras, & iam sæpe cum magno dedecore vestro deprehensi estis mendaces. Ita & iam regeram crimina Bucij in iugulum suum, quamuis confidam, excucullatum, apostatam, hæreticum, modo Zuinglianum, modo Lutheranum, nõ posse grauare bonam famam meam apud synceros & integros viros.

Iniurijs pugnans.

Lucae 9

RESPONSIO AD CRIMINA

per Bucerum ficta.

Primo arguit me falsi testimonij dati contra librũ colloquij. Respondeo mentitur, vt liquet in Apologia. Et Caiaphas noster perhibet testimonium veritati in suo conspurcato libro Germanico, vbi fatetur me ostendisse semper indignationem aduersus librum, & pupugisse eum. Illud quoq; sæpe impugnauerim absq; causa, adeo vt in quinto articulo liber relictus fuerit. Et tamen Bucer ita mendacijs suffocatus, mox versa pagina contrariũ dicit, Eckium nunquam aliquo iudicio ostendisse in libro errorem esse vel defectum, nisi sicut per eum semper principaliter est correctum vel conclusum. Quomodo illa constant: semper impugnauit librum, semper ei indignatus, semper pupugit eum, & iam seipm expugnet, q̃a nullũ in libro esse errorem vel defectũ.

Fol. 130. usq; ad fo. 135. Fol. 218

Bucer sibi contradic. cit.

M iij Simi